

Всечесні Отці, дорогі у Христі брати. Зараз ми перебуваємо у часі поминання Великого Свята Воскресіння ГНІХ. Народні перекази часто рівняють Свято Благовіщення Пресвятої Богородиці з Великоднем – Христовим. «Сьогодні спасення нашого початок і явління людству віковічної тайни: Син Божий сином Дівиці стає і Гавриїл ласку благовіствує». Отже отримавши можливість виголосити слово, я не вагався ні на хвилину, знати про що ж маю говорити. Тому у сьогоднішній проповіді брати, я би хотів, щоб ми звернули наші духовні очі і порозважали про значення Пресвятої Богородиці для нас, семінаристів, що готуємося до священства.

Отже, найперше, брати на, що я хочу, щоб ми звернули увагу у цьому Святі - на постать Ангела Гавриїла! Ви мене за питаете, що спільного Він має з нами? Дорогі браття ми покликанні Богом як і Він звіщати, благовістувати. Архангел звіщає, що наближається день, коди двері раю знову будуть відкриті для людей; що приходить Той, хто зітрے голову змія і примирить нещасне людство з Богом; що зніме прокляття з дітей Адама і розірве «рукописаніє» праородичів. Янгол звіщає, що приходить на світ обітований Авраамові наслідник, Давидів потомок, який приносить спасіння людям. «Він буде Великий і Сином Всешишнього назеться, і Господь Бог дасть йому престол Давида, його батька, і він царюватиме над домом Якова повіки, і царюванню його не буде кінця». Тут браття виникає питання, а що тоді будемо благовістувати ми? А ми браття будимо у скорому часі також голосити це саме, але вже до всіх людей. Будемо голосити волю Божу, Божу любов, Боже благовоління до людей, старання Бога, щоб кожна душа спаслася. Тому ця думка мусить бути у нас постійно у нас жити. Нам потрібно до цього готуватися як найкраще і про це не забувати ніколи. Бо це є одна із цілей нашого покликання.

Другим моментом над яким сьогодні порозважаємо це момент відповіді Богородиці Архангелу Гавриїлу. Ми знаємо, щоб Божий задум щодо Воплочення збувся, потрібна була для цього згода Марії, яка мала відповісти Богові, що звернувся до неї. Св. Григорій Палама говорить, що Воплощення було б так само неможливе без вільної людської згоди Божої Матері, як воно було б неможливе без творчої волі Божої. І ми знаємо, яку відповідь дала Богородиця. Вона, хоча не розуміючи, як здійсниться благовість, принесена архангелом, згодилася з Божою волею. «Без цієї згоди Бог не зміг би стати чоловіком, не міг би воплотитися, бо Бог ніколи не чинить насильства над волею соторіння, Він завжди чекає, аби людина відповідала свободно» Так само брати і ми можливо як і Богородиця не розуміючи до кінця Божих планів, повинні дати згоду Богові, для того, щоб Його слово могло замешкати у нашему серці і оселитися там, щоб Вона стало Сенсом нашого життя, Яке з часом вийшовши від нас могло би принести Спасіння Близнім і Славу Богові.

Третім моментом і останнім буде погляд на Довіру до Бога у Пресвятої Богородиці. Читаючи Святе Письмо ми можемо знайти два різні образи довіри до Бога. А саме між довірою і вірою Захарії, батька Предтечі, і довірою і вірою Божої Матері. Читаючи ми дізнаємося, що Захарії, як і Марії сповіщено, що у його дружини народиться син - природним чином, незважаючи на її похилий вік; Читаємо і про Його відповідь на цю

звістку Божу: Як же це може бути? Цього не може статися, я бо старий, і жінка моя на схилі свого віку. Чим Ти можеш це довести? Яке завірення Ти мені можеш дати? Божа Матір ставить питання тільки так: «Як же воно станеться, коли я не знаю мужа?» І на відповідь Ангела, що це здійсниться, Вона відповідає тільки словами повної віддачі Себе в руки Божі; Її слова: « Ось я Господня слугиня : нехай зі мною станеться по твоєму слову!» Нам брати ось ця Довіра, ця Віра і ця відповідь можуть дуже багато допомогти. У нашому семінарійному житті Бог часто випробовує нашу довіру до Нього. Весь час поки ми у стінах семінарії нам також подібно благо вістується Дуже Велика подія – що в скорі ми станемо Божими служителями. І тому часто у нас виникають питання які є зверненні до Бога, питання подібні як у батька Предтечі -Захарії. Інколи думаєш я не гідний цього покликання, що я тут роблю, чи я на своєму місці, а на старших курсах думає, що буде зі мною. Думаєш і журишся. І в такі хвилини брати нам варто поглянути на Богородицю і на її дивну здатність довіритися до кінця Богові. Таку віру, яку мала Богородицю і таку довіру можна в собі викувати браття подвигом чистоти серця, подвигом любові до Бога, подвигом любові до свого брата, подвигом смирення, подвигом служіння один одному. Тут можна застановитися питання чому саме подвигом? Відповідь дуже проста. Святі отці кажуть так: Пролий кров, і приймеш Дух ...

В наш час браття про цю довіру до Бога ми можемо почути в одній хорошій пісні. Автор в цій пісні намагається підтримати тих хто зневірюється у житті. Якщо Перефразувати то можемо і відчитати і зрозуміти, що автор підтримує також семінаристів, які розчаровуються, чи розчарувалися. Цього співака ви всі знаєте дуже добре. Відомий репер Вова зі Львова. У Його пісні «Все буде файно» є такі красиві і водночас глибокі слова.

Він говорить так :

«треба вірити в наступне:

Природньо бути добрим, неприродньо – бути підступним.  
У тебе є безсмертна душа, а значить ти частинка Бога,  
І під Його пильним поглядом, проходиш свою дорогу.  
Тому, коли щось не виходить, коли щось не вдається,  
Це значить, Той хто зверху впевнений, а не йому здається,  
Що так буде краще і для тебе і для всього світу,  
Ти мусиш вірити в це, як вірять батькам маленькі діти.  
Бо ти є Божа дитина, і все хороше є для тебе можливим,  
Ти заслуговуєш на все найкраще, і це є дуже важливо.  
Немає значення скільки тобі доведеться прикладти зусиль,  
З Божою поміччю ти досягнеш будь-яку свою ціль!»

Отже, якщо підвести коротенький підсумок сказаного, то ми браття тут у семінарії маємо зажди задавати собі питання: Хто я є? Що я роблю, і куди я іду? І мати на них зажди відповідь. А якщо у певний час застане нас розчарування, то приайдімо і припадімо до Богородиці, бо «не маємо іншої допомоги, ні захистниці, ні ласкавої розрадниці», крім Неї, бо Вона нас охоронить і захистить по всі віки Амінь.

(бр. Андрій Кобільник, 20 травня 2013 року Божого).